

Un mes i mig després em continuo preguntant... perquè? I continuo sense obtenir cap resposta. Em sembla que mai la trobaré, ja que no té cap sentit ni cap explicació.

Lluny de deixar de pensar-hi, cada vegada el tinc mes present... em pregunto una i una altra vegada... què deu pensar de tots nosaltres allà dalt? Deu estar satisfet amb el que veu?

El seu estimat Amateur, amb un vestidor unit, amb unes ganes de menjar-se el mon, amb una empemta i un potencial meravellos, capitanejat pel seu propi fill.

L'Amateur B, un equip que li costa però que també van posant ganes setmana rera setmana a veure si aconseguen donar el tomb i ser el gran equip que poden ser.

El Juvenil, als que ha vist créixer des de que va arribar a Cabrera, convertits ja en homes, amb bon futbol i ja mirant cap als amateurs... a veure quants arriben al primer equip del Club.

L'infantil, que ja ha superat la seva manca de nois, que ha aconseguit fer un grup nombrós, que està en vies de ser un gran equip i tornar a donar una alegria al club.

Els seus nens de l'aleví, als qui ell va ensenyar a jugar, a córrer, que ja fan futbol, que la toquen, els nens que quan feien gols i ell era present li dedicaven s'hi llençaven als braços dient-li "gracies mister".

Els benjamins, desconcertats encara però amb grup que no fa patir... alguns dels prebes de l'any passat están aquí i no desmereixen gens la categoria, ben al contrari.

Els petits prebenjamins, que desemparats del seu "mister" i de la meitat dels seus companys, están sent l'equip mes regular i mes golejadore del club... deu ser que sense que ho veiem els està ajudant?

L'Escola, també te un bon nombre de nens que ens fa estar esperançats amb la continuïtat de futbol base a Cabrera, cosa que sempre li preocupava.

A mi em sembla que sí, que deu estar content amb el que veu...

Ramon, allà on siguis, guia'ns... saps que nosaltres et tenim al camp sempre!!! Que caminem per sobre el teu record cada vegada que trepitjem la gespa, les banquetes i el pi.

Un petó.